

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1905. Április 30.

Vasárnap.

XXIV. évfolyam. 35. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részéi és közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petisorsért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyílt érteke 30 fillér.
A hirdetmények a nyílt érekek díja előre fizetendő.

Az általános titkos szavazás.

Abban a munkaprogramban, melyet a koalíció a parlament elé szándékozik terjeszteni, helyet foglal a választási reform kérdése is.

Meg vagyunk róla győződve, hogy ezt a fontos kérdést a hivatott fórumok annyira komolyan fogják mérlegelni, annyira óvatosan fogják a megvalósításra kikészíteni, hogy el fogja veszíteni azt a veszedelmes jellegét, a melylyel minden komolyan gondolkozó politikai előtt ez a reform e pillanatban bír. Mert választási reformot a lezajlott politikai harcok alatt nem egyszer az általános titkos szavazás jelszavával hallottuk emlegetni, a mi Magyarországra nézve a legveszedelmesebb nonszens minden tekintetben.

Ezt a jelszót csakis a szociálisták kaphatták fel, kiknek programját a titkos általános szavazás csakugyan támogatja, de a függetlenségi párt csupán elnézés és tájékozatlanság révén juthatott hozzá.

Sokszor panaszkodtunk már a függetlenségi párt tájékozatlansága miatt a nemzetiségi viszonyokat illetőleg.

A függetlenségi párt gyökere a tiszta magyar vidékeken lévén, alig ismeri a nemzetiségi vidékek lakta periferiákat s ennek következtében fogalma sincs iga-

zán nemzetiségi bajainkról. Ez a tájékozatlanság sok mulasztásnak volt szülőke, mivel éppen a magyar nemzeti ellenzéknek lett volna feladata a kormányok nemzetiségi politikáját ellenőrizni és most ugyanez a tájékozatlanság készen áll egy végtelen hibával befáthatatlan veszedelmet hozni a magyar nemzeti ügyre.

A községenkénti általános titkos szavazás a nemzetiségi vidékeket teljesen a nemzetiségi izgatók karjaiba dobna.

Mi most ott legtöbb esetben a választási cenzus az intelligencia, a kormányhatalom s a politika révén uralkodunk s tartjuk fenn a magyar állam tekintélyét, mihelyt azonban a községenkénti általános és titkos szavazás a pópák, a dászkalok s a pan richtárok etc. kezébe adja a politikai és választási hatalmat, akkor nemesak a magyar törvényhozás egységes magyar volta bomlik meg a tekintélyes számú nemzetiségi képviselők csoportja által, de kiejtjük kezünkből azt a hatalmat is, melylyel eddig a nemzetiségi pontokon domináltunk.

És a hogy a nemzetiségi kerületekből az általános titkos szavazati jog csupán nemzetiségi képviselőket küldene a parlamentbe, azonképen az Alföldről kizárólag agrár szociálisták, a nagyvárosok munkáskerületeiből pedig csupán internationalis szociálista vezérek kerülnének fel.

Ilyen parlamenttel szemben mondanunk sem kell, hogy az egységes nemzeti magyar állam eszméje bukott idea lenne örökre, már pedig az ellenzék mostani harca és győzelme a magyarság nemzeti harca és nemzeti győzelme volt.

Micsoda ellentmondás hát a függetlenségi párttól, ha a nemzeti győzelem révén a legveszedelmesebb nemzetietlen internationalis eszmét akarja megvalósítani?

És anarchizmus is lenne.

Magyarország ma a lüktető nemzeti érzés és öntudat korát kezdi élni, nem pedig a szociális evolúciók idejét, tehát semmi oka és joga annak tenni koncessziókat.

És a mellett még az általános titkos szavazás révén létrejött parlament koránt sem lenne kifejezője sem a népakaratnak, sem a nép érdekének, csupán a lelkiismeretlen izgatásnak s legfeljebb az apró községi zsarnokok árfolyamának.

Különböztetést hisszük, hogy nem lesz ebből a veszedelmes programból semmi, mert a parlamenti többség s a főrendiház sem fog hozzá járulni, éppen a magyar állam érdekében.

TÁRGA.

A vén fűzfa.

Irtá: Verner László.

Álmos, lassu folyó öleli keresztül a falunál. Lassan hömpölyög a hullámok szelid fodra s belátatlan messzeségben össze-vissza álló rendetlen fűzfák között vesz el. Kedves látni valóim nekem ezek a fűzfák, melyek alázatosan bolingatták ágait. Az ágak vége szinte fürdik a vízben. De ahl minő metamorfózis. Mert ha télre fordul az idő, az alázatos ágak hegyesen peckelődnek ég felé, dide regve zörögnek, ha végig sivit köztöttük a téli szél. Mikor aztán az élet vissza költözik, akkor újra alázatosakká lesznek. Eltűnik az ágakról a haragos rozsdaszín, s az enyeltő ág szerelmesen borál a sutogó habok alá.

Ilyenkor nem meredez felfelé, mint a Títán Laci frizurája. A széles, összelágyult levelek közül szinte hamar tűnő tájékokat var az álmos vízkarka s aztán nagy nehezen legyőzve akadályát, elszánja magát tovább hömpölyögni a fűzek között.

Kérges, furesa fák ezek az én fűzfáim. Régiek, mint a vármegyei diurnisták iroda kabátja s úgy nőnek, mint a meglelt emberek: szélességben. Vagy úgy som. Megvannak állapodva, mint a kisvárosok túl sok bizottságai.

Össze vissza, föloldalra, ide-oda e rendetlen ócskaság. És én mégis úgy szeretem őket. Télen olyan kuszak, mint a párisi divat tudósítások, nyá-

ron meg alázatosak s megkövesedett levelei oly andalgóan esüngenek a földre: esovegnek lassan, melázva, ábrándosan

Csuf, rücskös törzs! Mikor alvóra indul a természet, valami korhadó régiségnek gondolnók, a mit ott felejtettek; mert senkinek sincs rá számítása. Csunya nagyon! S ha a pöckös göggyükből engednek egy kicsit, felveszik az ágak csipkés, zöld viganójukat, még szépek is tetszik.

Télen ki gondolna bennük életet?

Hova fut ilyenkor az élet? Alig tartja lábón valami. Pásztorfiuk kiégették derekát.

Kis vékony kéreg, jóformán a háneson zörög a csunya keredeztől vesszők serege.

Ki gondolna ott életet? ...

Most pedig, hogy elandalodom a rozsdás szint veszteti kezdő fűzágakat látva, most, hogy látom, mint kel életre egy öreg szilánk, - ne esodálkozzanak kérem, - eszembe jut János bácsi.

... És voltaképpen itt is kezdődik a történetem. János bácsi grajlerájós. Régi ember. A pacsirta-utcat nem lehet elképzelni nélküle. Ott silbakol a boltajtóban. Ráncos homloka mögül beesett szemé elrövedez messze, kitudja hova. Avagy tán a megenyhült levegő kikjébe, vagy még messzebb? Tán neki is volna eszillagja? Bár lenne. Fialalabb emberek számára való az ilyen időöltés.

Különböztetést hisszük, hogy nem lesz ebből a veszedelmes programból semmi, mert a parlamenti többség s a főrendiház sem fog hozzá járulni, éppen a magyar állam érdekében.

Valódi bürokrata. Olyan fontoskodva mérsékeli a galandot, bécsi kormot és pászolatja a lámpaüve-

get, mint a mily pontosság kívántatik egy tanügyi polemia rektifikálásához.

Nagy kerek arcán össze-vissza meredeznek a szakál tüköi, akár a folyómenti fűz ágai.

Igen, igen!

Épen kapóra jött ez a hasonlat, mert arcán is olyanokat hajtott az élet ekője, mint a milyen kérges az a fűzfa, melyet bámulok, dereka is úgy van görbülve, mint épen annak.

Szóval, öreg fűzfa biz János bácsi. Élettelen, mint amaz. Télen alázatosan, lemondóan rezeg hangja, mint annak.

Egy különbség van kétségtelen, de az az egy különbség is elenyészett. Nevezetesen: míg a fűzfa minden éven át újra feléled, lerázza magáról az ezüst fehér bikanyalat s egészen zöld mezbe buvik, őt már csak a fodrázok köcsögeiben található titkos szer öltöztetné ki s hajának rendezett ezüst szálait csupán a tinktura bujtathatná el.

Nos, de ezt a szembeütő ellentétet is kiegyenlítette a legutóbbi idő. Már látom!

A vizesárok parton levő sárgás fű, s az apróbb bokrok duzzadt rügyei pattanni készülnek a kikelet sejtlemes ébredése korszakában, mikor fölujulnak a régi vágyak, a vör fiatalos pezsgéshez óhajt jutni, a melyen a tisztelt emberiség jobbára nem tud aludni.

Én is nyugtalanul aludtam az éjjel (milyen zigzagos mesgyéken szaladgálok is a gondolatommal) s korán talpon voltam.

Mikor betámasztottam a kis kaput, egyszerre elöntött a bámulat. Az öreg fűzfa, akarom mondani

A politikai válság.

Kossuth Ferencz valóban érdekes fejtegetést írt a Budapesti és ebben a cikkben illojális támadásnak mondja a függetlenségi párt ígéreteinek számmonkérését.

— Midőn elveket vallunk és hirdetünk, — írja Kossuth a cikk során — azt ígérjük ugyan, hogy ezekért küzdeni fogunk és hogy elveinket el nem fogjuk hagyni, de megvalósításukra fogunk törekedni, azt azonban nem ígérjük, hogy akár lehet, akár nem, akár van rá alkalmunk, vagy módunk, akár nem, meg fogjuk okvetlenül valósítani ezeket az elveket oly kiszabott idő alatt, mint a milyenre a képviselői mandátum szól.

A ki ilyesmit ígérne, népbolondító lenne s nem érdemelne meg a választók bizalmát.

Nem is tett ilyen ígéretet egyetlenegy tagja sem az egész függetlenségi pártnak (?)

A függetlenségi párt elvei közt van köztudomásúlag például a personal unio elve. Vajjon tettünk-e ígéretet arra nézve, hogy a personal uniót megvalósítjuk most? — ilyen ígéretet nem tettünk egy szóval sem! pedig hirdettük ezt az elvet mindig és mindnyájan.

Ugyanezt mondhatnám az önálló magyar hadsereg elvéről. Jutott-e valaha eszébe egyetlen választónknak is, hogy az a képviselőjelölt, a ki ezt az elvet hirdette, azt ígérte, hogy az önálló hadsereget azonnal meg fogja valósítani?

A függetlenségi párt programjába fölvetve már hosszú idő óta az általános választási jog elvét.

A pártprogram e részletére nézve nem minden függetlenségi ember ért egészen egyet. Vannak, a kik az általános választási jogot minden megszorítás és feltétel nélkül követelik. Mások tekintetbe véve a magyar államiság követelményeit, a magyarral írni és olvasni tudást kötik mint feltételt az általános választási joghoz. Vannak olyanok is, a kik azt az elvet vallják, hogy minden polgárt, s ki az államnak vérével adózik (általános hadkötelezettség), a választói jog megilleti.

Ha a párt oly helyzetbe jutna, hogy programjának minden részét feltétlenül megvalósíthatná, semmi esetre sem mulasztaná el e programrészét is megvalósítani.

Addig azonban, míg ez a helyzet nem áll elő, a párt ezt az elvet is csak hirdetni fogja, épp úgy,

mint többi elveit, és megvalósításáért épp oly alkotmányos fegyverekkel fog küzdeni, mint többi elveit.

Végül azt fejtegeti, hogy a felirat nem alapulhatott a függetlenségi párt programján, mert ez a párt nincs abszolút többségben (a múlt héten még volt). Ezek után pedig reméli, hogy a szabadelvű párt egy része is csatlakozni fog a függetlenségi párthoz.

A koalíció feladatai.

Eötvös Károly cikket írt egy bécsi lapba a koalíció feladatairól és a helyzetről.

— A katonai kérdés nehéznek, szinte megoldhatatlannak látszik, — írja Eötvös — pedig oly közel van sok nagy egyenérték, a melynek fejében az alakuló többség ezt meg nem határozott időre szívesen elhalasztaná. Én sehogyse tudok bölcsességet látni abban, hogy a válság minden különálló részét együtt, egyszerre összebonyolítva kezelik a megoldás céljából. Tessék időben és parlamenti munkában elkülöníteni azt, a mi külön dolog, elhalasztani, ami várhat, de nyomban megoldani azt, amit halasztani nem lehet.

Három feladata van a koalíciónak: Atvenni a kormányzást s kiváló férfiak kezére bízni az ország vezetését;

azután a nemzeti vívmányok közül megvalósítani annyit, a mennyit rázkódások nélkül lehet s hogy ugy mondjunk politikai becsületből s tekintettel a választásnál nyilvánuló nemzeti akaratra, mulhatatlanul szükséges;

végre meg nem engedni azt, hogy az összes nemzeti igények a parlamentben erős képviselet nélkül maradjanak. A koalíció ugyan szétfoszlik s a természetüknek fogva ellenzéki elemek külön fognak alakulni: de már ez elkerülhetetlen. Ennek dacára nagy és elhatározott többsége lesz az új kormánynak.

A koalíció meglehetősen rossz néven veheti és a Budapesti levő képviselők idevágó megjegyzései szerint rossz néven is veszi Eötvös Károly cikkét.

A vezérő bizottság ülése.

Gróf Andrássy Gyula lakásán április 27 én d. e. Darányi Ignác, Wekerla Sándor több politikussal tanácskoztak.

— Kis ryakas. Most persze meg kellene büntetnem. Pedig tele vagyok jóakarattal.

A kis fruska a hogy szerát ejthette, megirmodott. János bácsi ábrándosan követte a tekintetével; a továbbiakra tekintettel, a kis kapuban húzódtam meg.

— Formás kis madár — gondolkodott hangosan az öreg János. János to nagy kopé! — e közben majd, hogy léket nem ütött a kopasz fején a mutató ujjával — megint hódítottál öreg, hehe.

Aztán oly ünnepélyesen kiáltott fel, mint III. Richard, mikor a lovat kéri:

— Jaj, de huncut vagyok... Hihi. Kackiásan kihuzta magát, s lejtett a kis bolton keresztül rangosan, gangosan, módosan. Tetszett nekem az öreg. Szemből kipusztíthatatlan volt a mosoly, még a füle is neki verekedett.

— A vén fűzfa — mormogtam figyelő helyzetben. A bácsi pedig pudlija között manologizált:

Szép idő, aranyos napsugár, hehe. Micsoda szemek! Kis szentjános-bogárkák, vagy horá is beszölek, a menny csillagai azok és hogy mosolyognak! Épp úgy, mint a lutris táblán a vörös számok.

Most már idején láttam elsőmoporogni. És rá szóltam:

— Jó reggelt János bácsi.

Ő a szemem közé nézett, aztán nagy messze elmerült a gondolatában.

— Nekem jó. Köszönöm. Szép idők van, — valóságos tavasz.

És mosolyogva dudorázta az operette — áriát:

„Szerelem csupán az élet!”

Én pedig kimentem a fűzfáim közé. Amint a korhadt régiségek tavaszi enyélését néztem, lestem, bámultam: be kellett látnom, hogy az ő-s-nyag egyforma bennünk, kik zajjal, vagy zajtalanul a világ butorait tesszük...

A tanácskozás okairól a következő hírek kerültek ki.

A szociálisták értesítették a vezér bizottságot, hogy miután a felirati javaslatban a választói jog kiterjesztéséről szó sincsen, a szociálisták nagy tüntetésekre készülnek a koalíció ellen, melynek számos tagja a választáskor megígérte választóinak, hogy az általános és titkos választói jog mellett küzdeni fog.

Rang és mód.

Olyan korban élünk, melyben a rossz kereseti viszonyok dacára mindenki élvezetet, mulatságot hajszol s szórakozási vágyától nem jut kellemes, nyugodalmas élethez. Az élvezet utáni vágyódás karöltve jár a realisztikus iránynyal, melynek természetes következménye s befolyásolja a nevelést, a családi életet, a családi boldogságot, — meg pedig inkább károsan, mint üdvösen. A fiatalság éveit megédesíteni, a gyermekeknek szórakozást, változatosságot és lehető jóllétet nyújtani: bizonyára ez a szülők jóhiszemű szándéka. Ám igen kétséges, vajjon ezáltal helyes utra tereli e az ifjúságot.

A mai kor túlzott élvezési vágya, mely sok esetben anyagi romláshoz vezet, oly hiba amit eléggé gáncsolni nem lehet és mindannyiunk kötelessége, hogy azt leküzdjük.

Az ország minden vidékéről hallatszik a panasza, hogy a drágaság szokatlan mérveket öltött, még sem tapasztalhatjuk, hogy a magyar, engedve a szükség parancsának, végre elsajátította volna ezt az erényt, melyet eddig — mi türes tagadás — leginkább nélkülözött: a takarékosságot. Ellenkezőleg, most is csak azt látjuk, hogy a magyar hires vendégszeretete tulteszi magát az okos gazdálkodás rideg szabályain; s minthogy a rang, melyet elfoglalunk, az állás, melyet betöltünk, a társadalom felszeg felfogása szerint bizonyos kisebb nagyobb fényűzést követel tőlünk, a mulhatatlanul szükségesnél többet költszünk, kiadásaink felülmulják jövedelmünket.

Divattá lett, hogy mindenki többnek akar látszani, mint a mennyi tényleg. Legjobban jellemzi ezt a cimbórság. A jól teljesített kötelesség öntudatánál többre becsüljük az emberek felületes véleményét, az érdem elismeréseül a hízolgék dicsőretét fogadjuk el. Ezért a hamis pénzért áldozzuk fel nyugalmunkat, az élet számtalan egyszerű, de jóleső kelemességeit; ennek a kedvéért nyulnak sokan idegen tulajdonhoz, ez változtatja át gonosztevékké a könnyelműeket.

Mikor fogjuk végre megérteni, hogy az élet igazi élvezetét csak úgy találhatjuk meg, ha pénztári könyvünk „tartozik” és „követel” rovatjai egymással kiegyhangban állanak s hogy a fényűzés utáni hajszánk megingatja a lélek nyugalmát, megfosztja otthonunkat kedélyességétől. Az elégtelenség legjobb orvosszere, ha nem tekintünk azokra, kiknek több a vagyona, jelentékenyebb a jövedelme s kiket életmódjukban minden áron utánzóni akarunk, hanem azokra az emberekre gondolunk, kiknek sorsa rosszabb a miennkél, akiknek még küzdenők kell inséggel, szükséggel s kik boldogoknak éreznék magukat, ha a miennkhez hasonló sorsban lenne részök.

Régi igazság, hogy a pozitív vagyon egymaga nem boldogít. Mondhatnók, hogy a pénz bűvés ereje csak a viszonylagosságban rejlik, mert csak a mások életviszonyaival való helyes összehasonlítás vezethet elégtelenséghez, amely nélkül nem látszik igazi boldogulás. Az elégtelenség főkéllékei a pénz megbecsülése. Aki a szerzett jövedelmet gondtalanul elpocsékolja, az hiába fáradozik, annak élete is céltalan.

Munkájának gyümölcseit nem élvezzi, a legpompásabb lakoma, a legfényesebb mulatság sem képes betölteni lelkének ürességét, kedélye nyugalmát. Agyában elpusztíthatatlanul fészkelődik a gond, mely elkekeríti minden percét.

Mondjuk ki nyíltan, hogy az a társadalom, melyért ilyen áldozatot kell hoznunk, ezt az áldozatot nem érdemli meg. Valljuk meg, hogy az a társadalom, mely módunk fölöttit követel tőlünk, jogtalan követel s hibázunk, sőt gyakran vétkezünk, ha jogtalan követelését teljesítjük.

Ha módunkban áll, éljünk rangunk szerint, melyet lelkiismeretes mérlegelésünk mellett tényleg elfoglalunk, de óvakodjunk attól, hogy rangunkat

János bácsi a boltajtóban dévajkodott. Különös volt az János bácsi arcán elterült a boldog érzés lágy mosolya, a szeméből is pattogtak a kis, perzsélni nem tudó szikrák, mintha a grajzlorájós tekintélyét is feledni lett volna képes, ott pipiskodott céltalanul s majd megölte a fiatal lányt a sok kérdésével, a kit rossz végzete a vén fűzfához küldött ilyen korán reggel.

— Hogy aludt lelkem?

Juezi haragosra huzta össze arcát. Nem bizalmaskodni jött ő ide, de keserű — borsót venni.

(Mintha bizony nem azt kapott volna.)

— Sütnek, mi? Kalácsot sütnek, he — tudakolta a vén fűzfa.

A leány nem felelt. Csak a kezét csapta le a köténye mellé s a vállán rántott egyet.

János bácsi pedig folytatta az attackot.

— Hehe, nem tetszik a gazdasszony ugye? Bizony nagyharagu harang szól magunknál az egész nap. Nálam jobb dolga van a eselédnek, bizony. Nem állana be?

És milyen kacagtatóan kacintott a selyma.

Mikor az őszinte vallomásokból kifogyott, a keserű barsót kezdte a fiókba szemelgetni. Hogyne. Nem akarja, hogy gaz vegyüljön az igaz közbe. Pedig az a keserű bors igaz, vagyis „echt.” Bizony magácska kis huncut! — todította. Aztán felpislogott nagy bizalmat gerjesztően s a pudlin keresztül szólt édesen.

— De hát miért is nem szól magácska?

A lányka azonnal kész volt a felelettel.

Mert maga csufi vén róka, tudja.

— Hehe, — mosolygott az öreg. Róka? Aztán lengette a fejét. Nem rossz... Nem rossz — motyogta. Hát csak a fiataloknak illő a színmézzel kedveskedni, he, az öregeknek jó az ágyi ecet is, mi? És ismét felvetette a fejét.

— Ugy-e, maga azt gondolja, mi?

Azt.

tulbecsülve, fölösleges kiadásokra fordítsuk jövedelmünket, vagy plané adósságokba keveredjünk.

Nemcsak a saját jólétünk, hanem nemzetünk jóléte is attól függ, hogyan tudunk takarékoskodni, mert gazdag államot eladósodott polgárok nem alkothatnak, anyagi gyarapodást tékozlókkal elérni nem lehet.

Az egyéni takarékoskodás tehát hazafias tett is; már azért is, mert a módja szerint élő polgár alig fog valaha hazájának terhére lenni — sem a szegényházakban, sem — mint a magáról megelégedezett szikkasztó — a börtönökben.

Soh'se szabjuk tehát a módot erőszakosan rang után, hanem módunk alá rendeljük a rang követelményeit, nem törődve azzal a társadalommal, mely, ha az érte hozott áldozatok miatt elbukunk, hálátlanul elfordul tőlünk és a legkeményebben elítél.

NAPI HIREK.

— **Áthelyezés.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter közdivásárhelyi Ambrus József m. kir. államvasuti mérnököt ezen minőségében Nagyváradról áthelyezte Segesvárra.

— **Rákóczi hamvainak elhelyezése.** Kassáról táviratozzák, hogy Rákóczi hamvait a Szent-István kápolna alatt levő egykori kanonoki kriptába helyezik el. Az emléket a Dóm északi falához fogják felépíteni. Az emléken Rákóczi szobrát és a többi hősek életnagyságu képmását márványból megőrkítve helyezik el.

— **Esküvők.** Dr. Ráth Endre ügyv., K.-vásárhely város országgy. képvis., ápril 29-én tartotta esküvőjét Soltész Nagy Elzával, Soltész Nagy Kálmán, kir. tanácsos, volt polgarmester és országgyűlési képviselő bájos, szép leányával Miskolcon. — Sipos Zoltán, buszti áll. isk. tanító, Sipos Samu sepsiszentgyörgyi fiúiraházi igazgató és felesége közdivásárhelyi Bodó Róza fia, husvét másodiknapján tartotta esküvőjét Ágoston Eugénia áll. iskolai tanítónővel, Ágoston Ede városi főjegyző méltótlakú, kedves leányával Huszton. Gratulálunk.

— **Stefania menedékház új épülete.** A Báro Szentkeresztly Stephanie alapító elnök nevét viselő közdivásárhelyi „Stephani menedékház” nemcsakára új célszerű és tágas a az alapító nagy nevéhez méltóbb hajlékot fog kapni a vasututcában, Molnár Károly szomszédságában vásárolt szép belső telekre. A közgyűlés által kiküldött építési bizottság f. hó 27-én Baló László elnök vezetése alatt tartott gyűlésében véglegesen megállapította az építkezést a az építkezés vállalati uton való biztosítására május 15-én d. u. 3 órakor az árvaházban zárt ajánlati verseny tárgyalást fog tartani. Az építési összeg 28,554 koronában van megállapítva. Az építőt bizottság ülésén részt vettek Baló László elnök, ifj. Jakab István vezérigazgató, Benkő Gyula, Benkő Lajos, Dézsi Bálint, Nagy Károly, M. Székely János és Vajna Károly biz. tagok.

— **Vetőmag-kiosztás.** A m. kir. földművelésügyi miniszter Gróf Haller János főispán felterjesztésére 50 (ötven) métermázsza tengerit boesátott a közdivásárhelyi és vidéki gazdasági egyesület rendelkezésére. E kitűnő minőségű banáti muskotály törökbuza megérkezett, s a kik abból venni akarnak jelentkezzenek ápr. 30-tól május 5-ig d. u. fél 2 órá-tól fél 4 óra között Zajzon Sándor tanár, egyleti titkárnál Közdivásárhelyen, hol bővebb felvilágosítást is nyújthatnak, s a kívánt mennyiséget azonnal át is vehetik.

— **Leányok estélye.** A közdivásárhelyi polgári leányiskola ifjúságának május 6-iki estélye, a mint az előjelekből látszik, fényesen fog sikerülni. A közönség érdeklődése óriási; az előkészületek Balázs Márton igazgató tapintatos, mindenne kiterjedő figyelemével, már meg vannak téve; a próbák serényen folynak s alkalmunk lévén azokon részt venni, erős az ott szerzett meggyőződésünk, hogy az ifjúság ezen mulatsága is méltó lesz eddigi jó hírnevéhez.

— **Sztrájk Közdivásárhelyen.** Az építő-ipari munkások fővárosi sztrájkja az országban szerteszét követésre talált s mind jobban és nagyobb arányokat kezd ölteni. Így Sepsiszentgyörgyön már két hét óta több, mint 100 munkás szünetel a m. kir. dohánygyári és állami iskolai építkezéseknél s pár nap óta Közdivásárhelyen is sztrájkolni kezdett az úcs- és kőműves munkások egyrésze, követelve a kevesebb munkaidőt és nagyobb óradíjazást.

— **Az ifjúsági egyesületről.** A közdivásárhelyi

helyi „Iparos Ifjúsági Egyesület” ápril 30-án d. u. 2 órakor a tornacsarnokban felolvasógyűlést fog tartani, melyen M. Székely János II. Rákóczi Ferencről felolvasással, Csikós Mihály egyi. tag szavazással fognak közreműködni. Felhívjuk rá az érdeklődő közönség, különösen az iparos osztály figyelmét.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** Az erdélyi ev. ref. egyházkerület folyó évi közgyűlését az állandó igazgató-tanács megbízásából br. Bánffy Dezső egyházkerületi gondnok május 20-ának d. e. 10 órájára, Kolozsára, az ev. ref. theol. fakultás dísztermébe hívta össze. Az igazgató tanács kijelölése szerint, a közgyűlés fontosabb tárgyai a következők: 1. Püspöki és igazgató-tanácsi évi jelentések. 2. Az ifju lelkészek felnevelése. 3. Az egyházkerület 1903. és 1904. évi zárszámadásainak, valamint az 1906. évi költségvetésnek ellátása. 4. Az egyházkerületi theologiai fakultás vagyoni konszolidálására vonatkozó javaslat. 5. Véleményes javaslat a püspöki özvegyek részére némi nyugdíjjogosultság megállapítása iránt. 6. Előterjesztés az esperesi tiszteletdíjak lehető emelése tárgyában. 7. Gondnok- és tanárválasztások.

— **A Csikmegyei gazdasági egyesület** ápril 26-én tartotta Bőjthy Endre elnök vezetése alatt 23-ik évi rends közgyűlését a tagok élénk részvételével, melyen az igazgatóság évi jelentése, az 1905. évi költségvetés és működési program tárgyalatott. A szakosztályok újra alakultak általános tisztújítás tartatott, a Gazdasági egyesületek országos szövetségébe leendő belépés kimondatott s annak folytán a szövetség alapszabályainak „Függelék” az egyesület alapszabályaiba felvétellett. Az igazgatóság évi jelentését T. Nagy Imre e. titkár terjesztette elő, melyből kiemelendőnek tartjuk a következőket: Tavasz folytán három községben 117 kis gazdának vetőmagul kiosztott 125 hl. árpa, 255 hl. zab és 78 hl. ptyóká 2638/04 korona értékben és 1843/74 kor. árban 30% árleengedéssel. A 30% árkülömbözetet a székelyföldi kirendeltség hordozta, kiosztott 745 alma, 142 körte oltvány, továbbá 250 ribizke, 261 egres és 172 drb málnabokor 10 községben 4—18 fillér árban, 58 drb tenyészsertés 5250 kor. értékben 40% árleengedéssel 2265 kor. árban. Kedvezményes árban három féléves kamatmentes részletfizetéssel kiadatott kisgazdáknak 63 drb szarvasmarha, 2 drb ló, 26 drb sertés 6533 kor 50 fillér árban. Állatdíjazások tartattak: Csikszentmártonon és Csikrákoson, melyeken 453 drb állat mutatott be és 51 kiállító nyert díjat, e mellett pedig a kiállítók közt 2 drb szecskavágó, 2 drb acél eke és 2 drb répvágó sorsoltatott ki. Az O. M. G. E. kezdeményezésére és támogatása mellett szeptember 27-én és 28-án Csikszerebában gazdasági gép- és eszközbemutató tartatott, melyen a legelső rangú gépgyárak 310 drb különféle gépet és eszközt állítottak ki és azokat működésben mutatták be. Öt községben a legelőjavítási munkálatok folytatattak egyben 82 hold legelő munkálatai bevégezettek s a terület fűmaggakkal bevettették és leboronáltattak. Hat községben gazdasági téli tanítás tartatott a takarmányozásról, takarmánynövények termeléséről, legelőjavításokról, a ragadós és járványos állatbetegségekről. Ezen tanításokon 1787 kis gazda vett részt. A titkos szavazással megejtett választásnál elnökke: újból Beeze Antal alispán, alelnökké: Bőjthy Endre, Murányi Kálmán és Fejér Sándor, az igazgató választmány tagjaivá: Bara János, Tompos János, Kovács Gergely, Ince Ignác. Dr. Csiky József, Bodó József, Sántha Simon, Pál Gábor, Kovács János, Szántó József, Bálinth Lajos, Kovács György, Élthes Zsigmond, András Lajos és Szabeny Péter választattak. A számvizsgáló bizottság Dr. Csiky József, Dájbukát Jakab, Bodó József és Sántha Simon tagokból alakított meg. Az O. M. G. E. igazgató választmányába: Mikó Bálint, Beeze Antal és Bosszék Soma küldettek ki.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult száma, Román dolgok” c. vezetőcikkébe téves tördelés folytán nagy értelenizavaró hiba csuszott be: A cikk 2-ik hasábjának alsó 12 s a 3-ik hasábjának első sora helyreigazítva a következőképpen olvasandó: „Nincs kizárva, hogy alattomos izgatás a magyarok hazája ellen nem folyik, nincs kizárva, hogy az ördöggel való fenyegetéssel egyetértésre nem buzdítanak s terjesztik a „Nagy Románia” rögeszméjét, melynek feltámadását a lelketlen bazarulók nálunk is várják. Mindez nagyon könnyű, ha szabad ut van engedve arra, hogy oláh községeinket bebarangolhassák s hatóságainknak arról egyáltalában tudomásuk nincs...”

— **Kiss szerencsése nagy!** Valóban bámulatos, hogy a magy. kir. szab. osztálysorsjegyeket mennyire kedvelik, de érthető is ez, ha tekintetbe vesszük, hogy a kibocsátott 110,000 sorsjegy közül 53,000 nyer, tehát biztosan minden második sorsjegy. A nyeremény-esélyek páratlanok és ez az oka, hogy a lakosság minden rétege kipróbálja szerencsését. Ezer meg ezer ember lett ily módon szegényből egyszerre gazdaggá. A nagyközönség legnagyobb része Kiss féle sorsjegyeket vesz, mert a Kiss bankház (Budapest, Erzsébet-körut 19.) azonnal lekötötteti minden egyes húzások több napilapban üzletfeleinek nyeremény eredményeit és így a leggyorsabban és legkényelmesebben láthatja mindenki, nyert-e és mennyit. Ezenkívül minden vevőnek a hivatalos nyereményjegyzéket is ingyen beküldik és a kihúzott nyereményeket azonnal kifizetik. Megbízható és pontos működésnél fogva ajánlatos e szerencsés bankházról sorsjegyeket venni és ma már közismert, hogy Kiss szerencsése nagy!

— **A szerkesztő postája.** A jótékony nőegylet kalikóbaljáról szóló nyilvános elszámolást és köszönetet azonnai közzéni fogjuk, mielőtt az kezeinkhez be fog érkezni. Addig természetesen nem áll módunkban az ez iránti ohajnak eleget tenni.

KISS
szerencsése

NAGY!

Ki még eddig soha szerencsesikserletet nem tett az osztálysorsjátékban, vegyen egy szerencsesorsjegyet KISS bankházában, mert

KISS szerencsése NAGY!

Kinek még eddig az osztálysorsjátékban eredménye nem volt, tegyen kiserletet KISS bankházában, mert

KISS szerencsése NAGY!

Több ezer fél nyert a lefolyt sorsjátékokban nagyobb nyereményeket KISS bankházában.

Az eddigi húzásoknál szerencsénk volt már

Háromszor a jutalmat

600.000 koronát = 1,800.000

és egy nagy nyereményt

400.000 koronát = 400.000

Összesen 2,200.000

4 sorsjegyre 2,200.000

koronát t. vevőinknek kifizetni.

Minden egyes húzás után közzétesszük a legnagyobb budapesti hírlapokban a nálunk nyert sorsjegyek jegyzékét úgy, hogy mindenki meggyőződhetik, miszerint t. vevőinknek különösen kedvez a szerencse.

Kihúzott nyeremények azonnal kifizetettek.

Kiserelje meg szerencsését Kiss bankházában, mert

KISS szerencsése NAGY!

A XVI. sorsjáték I-ső osztályának húzása f. é. május 25 és 26-án lesz.

Az I. osztályu sorsjegyek árai:

Egy nyolcad . 1 K. 50 f. Egy fél 6 K.
Egy negyed . 3 „ — „ Egy egész 12 „

Kiss Karoly és Tsa

a magyar kir. szab. osztálysorsjáték felárusító helye.

Budapest, VII., Erzsébet-Körut 19, sz.
(51. 1-4.)

Árlejtési hirdetés.

Menedékház-építés.

A kézdivásárhelyi munkaképtelen szegények „Stefánia“-menedékházának közgyűlése az új menedékház felépítését elrendelte. Ezen épület felépítése zárt ajánlati verseny útján folyó év május 15-én délután 3 órakor adatik ki az árvaház irodai helyiségében. Terv, költségvetés és építési feltételek nevezett irodában naponta délelőtt 10 órától 12-ig érdeklődők által megtekinthetők.

(49. 1-1.)

Kézdivásárhely, 1.05. ápril 27-én.

Az építettő bizottság.

BREUER MIKSA törvényszéki legbejegyzett bankbizomány, jelzálog, földhitel és gazdasági géparu osztályának főirodaja
Kézdivásárhelyt. Központi iroda Budapest nepszínház-u. 23.

PÉNZ!

Minden rendű és rangú hitelképes egyén 4% kamatra, könnyű visszafizetési módot mellett, kezes nélkül kaphat 200—400 K.-ig terjedő készpénzkölcsönt.

Köztisztviselők katonatisztek, állami, vasuti, megyei és városi hivatalnokok, továbbá 1000 koronán felüli nyugdíjjal bíró egyének kölcsönt kaphatnak. — **Katonatisztek** részére házassági óvadékra 50—70% ig, 5 1/2% kamattal, a legrovidebb uton eszközöltetik a kölcsön.

500 korona és ezenfelüli kölcsönök szintén előnyös feltételekkel 4—5% mellett, szükséges azonban két kezes.

Jelzálog-kölcsönök földbirtokra, budapesti és vidéki bérházakra, a legtovábbi vidéken is a legelőnyösebb feltételek mellett 3 1/2%—4% ig.

Tárcahitelt bejegyzett cégeknek és gazdálkodóknak gyorsan és kulus módon 4—5% ig.

Váltókölcsönt 1000 koronától kezdve legmagasabb összegig, vidékre is 4—5% ig.

Magánpénzt állami, megyei és városi tisztviselők, valamint katonatisztek és nyugdíjasok 24 óra alatt kaphatnak, ha fizetésük tiszta.

Bővebb felvilágosítást ad

Breuer Miksa,

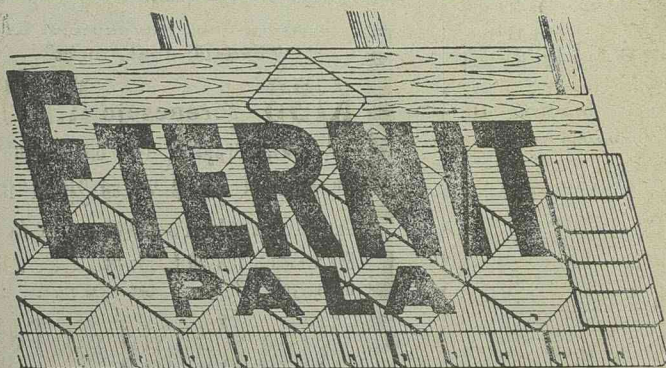
bankbizományi és gazdasági géparu főirodaja

KÉZDIVÁSÁRHELYEN.

(50. 1—3.)

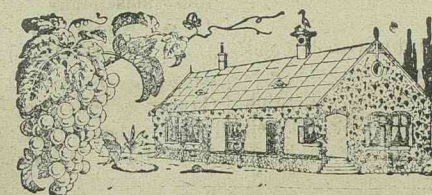
Jelzálog kölcsön kereséséhez telekkönyvi kivonat, kataszteri birtokiv beküldése kéri, mert csak ezek betekintése után tudhatjuk a legmagasabb kölcsön összeget folyósítani.

A JELENKOR LEGJOBB TETŐFEDÉSI ANYAGA

MAGYARORSZÁGI KÖZPONT:
ETERNIT MŰVEK HATSCHKE LAJOS
BUDAPEST VI. ANDRÁSSY-ÚT 33.

(52. 1—8.)

SZŐLŐLUGAST

Ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon

A szőlő hazánkban mindennél megterem és nincsen olyan ház, melynek fala mellett a

legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítésnek stb. a legremekesebb dísz, anélkül, hogy legkevésbébb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legelőnyösebb gyümölcs, mert minden évben terem.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha mogni is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol ingasnak alkalmas fajtákat ültettek, azok bőven ellátják házuakat az egész szőlőérés idején a legkitűnőbb muskátály és más édes szőlőkkel.

A fajok ismeretössére vonatkozó színes fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen és bérmentve küldet meg, aki címát egy levelező lapon tudatja. Borfaj szőlőültetvények is még nagy mennyiségben kaphatók lezállított árákon, Borok családi fogyasztásra 50 l. és fajták olcsó árban és „Delaware” sima, ültetéshez és ebből borminta.

22. 8—10.

Ermelléki első szőlőültetvénytelep Nagy-Kágya, Bihar megye.

Nyomatott Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában Kézdivásárhelyt.